

Türk ceza kanununun bazı maddelerini değiştiren kanun

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 6/VI/1941 - Sayı : 4827*)

No.
4055

Kabul tarihi
2 - VI - 1941

BİRİNCİ MADDE — Türk ceza kanununun on maddesi aşağıda yazılı şekilde tadil edilmiş ve hıızalarında numaraları gösterilen maddeler yerine ikame edilmiştir:

Madde 18 — Sürgün cezası gerek cürümün işlendiği ve gerek cürümden zarar gören şahıs ile mahkûmun ikamet ettiği kazalardan en aşağı altmış kilometre uzakta bulunan ve mahkeme ilâmında yazılı olan bir şehir veya bir kasaba mahkûmun ikamete mecbur tutulmasından ibarettir. Bu cezanın müddeti altı aydan beş seneye kadardır.

Ceza mevkiinin tabîî ahvali mahkûmun hayatı için katî bir tehlike teşkil ederse veya emniyet ve asayişe yahut mahkûmun sanat ve meslekinin icrasına taallük eden mahzur ve maniler bulunursa Cümhuriyet müddeiumumisi veya mahkûmun talebile sürgün cezasının infaz olunduğu yerdeki, hükmü veren mahkeme derecesinde bulunan mahkeme kararile sürgün yeri tebdil olunabilir. Bu derece mahkeme olmayan yerlerde bu kararlar, o kaza dairesinde bulunan aynı derecedeki mahkeme tarafından verilir.

Madde 65 — I - Suç işlemeğe teşvik veya suçu irtikâp kararını takviye ederek yahut fiil işlendikten sonra muzaheret ve muavenette bulunacağını vadeyleyerek,

II - Suçun ne suretle işleneceğine müteallik talimat vererek yahut fiilin işlenmesine yarıyacak iş veya vasıtaları tedarik ederek,

III - Suç işlenmeden evvel veya işlendiği sırada muzaheret ve muavenetle icrasını kolaylaştırarak, suçta iştirak eden şahıs, işlenmiş fiile mahsus olan ceza ölümlü cezası veya müebbet ağır hapisdenibaret olduğu takdirde on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasile cezalandırılır ve sair hallerde kanunen muayyen olan cezanın yarısı indirilir.

Bu maddede yazılı fiillerden birini işleyen kimsenin iştiraki inzımam etmesizin fiilin irtikâbi mümkün olamayacağı sabit olan hallerde o kimse yukarıda gösterilen tenzilâttan istifade edemez.

Madde 80 — Bir suç işlemek kararının icrası cümlesinden olarak kanunun aynı hükmünün bir kaç defa ihlâl edilmesi, muhtelif zamanlarda vaki olsa bile bir suç sayılır. Fakat bundan dolayı terettüp edecek ceza altıda birden yarıya kadar arttırılır.

Madde 95 — I - Kabahat ile mahkûm olan kimse hüküm tarihinden itibaren bir sene içinde bir cürümden veya evvelki hükmün verildiği mahaldeki Asliye mahkemesinin kazası dairesinde diğer bir kabahattan dolayı aynı cinsten veya daha ağır bir cezaya,

II - Cürüm ile mahkûm olan kimse hüküm tarihinden itibaren beş sene içinde işlediği diğer bir cürümden dolayı evvelce verilen ceza einsinden bir cezaya yahut hapis veya ağır hapis cezasına mahkûm olmazsa, cezası tecil edilmiş olan mahkûmiyeti esasen vaki olmamış sayılır. Aksi takdirde her iki ceza ayrı ayrı tenfiz olunur.

Madde 268 — Bir kimse kavlen veya filen her ne suretle olursa olsun adlî, idarî, siyasî veya askerî resmî bir heyet huzurunda veya bir hâkimin duruşma yaptığı sırada şeref ve haysiyetine veya vakarına tecaviüz ve hakarete bulunursa altı aydan üç seneye kadar hapis cezasına mahkûm edilir.

Bu fiil, 266 ncı maddede gösterilenlerle yukarıki fıkrada yazılı olanlara hitap edilmiş telgraf, telefon, mektup, resim veya herhangi bir yazı vasıtasile işlendiği takdirde de aynı ceza verilir.

Birinci fıkrada yazılı heyetlerden birine karşı işlenen hakaret cürmü hakkında o heyetin mezuniyeti olmadıkça takibat yapılamaz.

Cürüm muhtelif derece ve sıfattaki zevattan mürekkep bir heyet aleyhine vaki olmuşsa mertebe itibarile en büyük âmirin mezuniyeti olmadıkça takibat icra olunamaz.

Madde 403 — Uyuşturucu maddeleri izinsiz memlekete sokmağa çalışanlarla sokanlar ve memleket içinde izinsiz satanlar veya izinsiz olarak satmak üzere olanlar veya yanında bulunduranlar ve bunların alınıp satılmasına ve her ne suretle olursa olsun tedarikine veya kullanılmasına vasıta olanlar ve izinsiz imal veya ihraç edenler ve mahsus bir yer tedarikile veya başka suretle halkı celbederek bunların kullanılmasını kolaylaştıranlar bir seneden beş seneye kadar hapis cezasile birlikte ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve iki seneden aşağı olmamak üzere sürgün cezası ve uyuşturucu maddenin her gram veya küsuru için bir lira hesabı ağır para cezasile mahkûm edilirler. Şu kadar ki para cezası her halde iki yüz liradan aşağı olamaz.

Madde 404 — Uyuşturucu maddeleri kullananlar veya yanında bulunduranlar iki aydan altı aya kadar hapis ve beş yüz liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilirler.

Mükerrirler hakkında hapis ve para cezasından başka ufak kasabalardan birinde infaz edilmek ve altı aydan aşağı olmamak üzere sürgün cezası da verilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanan kimsenin alışkanlığı iptilâ derecesinde ise tıbben salâhı tebeyyün edinceye kadar hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Hastane bulunmayan yerlerde ise bu kabil kimseler hastane bulunan yerlere sevkedilir.

Uyuşturucu maddeleri kullanmağı iptilâ derecesine vardiıranlar hakkında, hastanede salâh bulduklarından sonra infaz edilmek üzere, altı ay sürgün cezası da hükmolunabilir.

Madde 494 — Hasadı veya bozumu yapılmış veya mahsulü toplanmış olmakla beraber henüz tamamilen kaldırılmamış olan tarladaki başakları veya bağ kütüklerinde yahut ağaçlarda kalmış mahsulleri toplayan kimse sahibinin şikâveti üzerine bir aya kadar hapis veya elli liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilir.

Madde 526 — Salâhiyetli makamlar tarafından adlî muameleler dolayısıyla vahut âmme emniyeti veya âmme intizamı veya umumî hıfzıssıhha mülâhazasile kanun ve nizamlara avkırı olmayarak verilen bir emre itaat etmiyen veya bu volda alınmış bir tedbire riayet evlemeyen kimse fiil ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde, bir aya kadar hafif hapis veya elli liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Sankı iktisası hakkında 671 sayılı kanunla Türk harflerinin kabul ve tatbikına dair 1353 sayılı kanunun koyduğu memnuiyet veya mecburiyetlere muhalif hareket edenler veya arapca ezan ve kamet okuyanlar üç aya kadar hafif hapis veya on liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılırlar.

Madde 573 — Sarhoşlukta itiyadı iptilâ derecesine varmış olanların salâhı tıbben tebeyyün edinceye kadar bir hastanede muhafaza ve tedavisine hükmolunur. Mahkûm, hastane olmayan yerlerde ise hastane bulunan yere gönderilir.

İKİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

3 haziran 1941

<i>Cümhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	3 - VI - 1941 ve 1/78										
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cümhur Reisliğinden gelen tezkere- nin tarih ve numarası</i>	:	3 - VI - 1941 ve 4/442										
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	<table> <tr> <td><i>Cilt</i></td> <td><i>Sayfa</i></td> </tr> <tr> <td>1</td> <td>49</td> </tr> <tr> <td>5</td> <td>38</td> </tr> <tr> <td>18</td> <td>106,125:145</td> </tr> <tr> <td>19</td> <td>4:6</td> </tr> </table>	<i>Cilt</i>	<i>Sayfa</i>	1	49	5	38	18	106,125:145	19	4:6
<i>Cilt</i>	<i>Sayfa</i>											
1	49											
5	38											
18	106,125:145											
19	4:6											